

Achilleshäl. Redan 1900 fäste general von der Goltz i *Deutsche Revue* ("Seemacht und Landkrieg") uppmärksamheten på denna Egyptens betydelse, och det har sedan dess ingått i allmänna medvetandet att här "är det ställe där Englands världsmakt är dödligt sårbar" (DELBRÜCK i *Preuss. Jahrbücher* nov. 1912).

Att England själft är medvetet härom, behöfver intet mera bevis än dess uppträdande mot Turkiet 1906, då detta ville draga en bibana från sin Hedjassana ned till Akabaviken; England nedlade protest, skred till flottdemonstration och framtvingade sålunda en gränsreglering som gjorde Sinaihalfön till "glacis" för Egypten. Den folkrättsliga svagheten i sin ställning har England sökt undgå på numera icke ovanligt sätt, genom att under kriget förklara Egypten som protektorat, skildt ut ur Turkiets välde (⁵/₁₁ och ¹⁸/₁₂ 1914). Den geografiska svagheten kvarstår äfven efter 1906, och är obotlig.

Man måste ställa dessa synpunkter för ögonen för att klart se Englands geopolitiska situation i världskriget. Englands begär står till landbryggan mellan Medelhafvet och Persiska viken. Till skenet är detta en ren och obesmittad expansion, ett aggressivt program syftande åt mera land och mera makt på andras bekostnad. Detta förnekas icke, när vi nu tillika observera att ett defensivt element ligger inneslutet i offen-